

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 421

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 iunie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 223 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2-3
Decizia nr. 224 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	3-5
Decizia nr. 225 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
223. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 163/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean — președinte
 Valer Dorneanu — judecător
 Toni Greblă — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Adrian Victor Solomon în Dosarul nr. 27.618/325/2013 al Judecătoria Timișoara — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 806D/2013.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 27.618/325/2013, **Judecătoria Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Adrian Victor Solomon cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 încalcă prevederile constituționale privind accesul liber la justiție, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare și înfăptuirea justiției, întrucât sancțiunea aplicată de comisia de disciplină din cadrul locului de deținere este pusă în executare înainte de a rămâne definitivă. Astfel, chiar dacă persoana condamnată obține o soluție favorabilă la plângerea formulată împotriva hotărârii comisiei de disciplină sau la contestația introdusă cu privire la încheierea judecătorului delegat prin care s-a respins plângerea, aceasta rămâne fără efect, sancțiunea fiind executată.

6. **Judecătoria Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere

ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 403/2013, nr. 214/2013 și nr. 247/2013.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, abrogată prin Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (1) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate, deși abrogate la momentul pronunțării Curții, sunt supuse controlului de constituționalitate, întrucât produc efecte juridice în cauză.

14. Dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare, astfel încât cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit existența vinovăției în materie penală. Curtea a constatat că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim. De aceea legiuitorul, în considerarea acestor diferențe, poate reglementa o procedură specială referitoare la executarea pedepselor, care nu mai poate pune în discuție principiul referitor la prezumția de nevinovăție. Cu același prilej, Curtea a reținut că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, deoarece condamnatul are, în acord cu art. 21 din Constituție, dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce nemulțumirile acestuia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Decizia din

23 septembrie 2004, în cauza „*Pilla contra Italiei*”, când a decis că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse. În plus, prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat pe tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei. Împrejurarea că acesta este privat de libertate, urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie.

15. În același sens sunt și Decizia nr. 1.114 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 26 noiembrie 2008, și Decizia nr. 173 din 28 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 6 iunie 2013.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Victor Solomon în Dosarul nr. 27.618/325/2013 al Judecătoriei Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Amatioae în Dosarul nr. 2.921/279/2013 al Judecătoriei Bacău — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 807D/2013.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 1.047/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.921/279/2013, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Amatioae cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pentru o singură faptă sunt aplicate mai multe sancțiuni, ceea ce aduce atingere și dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Pe de altă parte, contravenientul ar trebui sancționat mai întâi cu avertisment și introdus într-o bază de date, astfel încât sancțiunea amenzii să fie aplicată abia la următoarea contravenție.

6. **Judecătoria Bacău — Secția civilă** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece, prin instituirea de către legiuitor a unor sancțiuni pecuniare ca urmare a săvârșirii abaterilor de la normele de circulație pe drumurile publice, nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate de autorul excepției. De asemenea, instanța precizează și faptul că, potrivit art. 6 și art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, avertismentul se poate aplica oricărui contravenient persoană fizică sau juridică, chiar și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece dreptul de proprietate nu este un drept absolut, astfel că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale nu se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă executarea sancțiunii pecuniare presupune diminuarea patrimoniului. Subliniază că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci pune în discuție modul de interpretare și aplicare a legii de către organul constator. Or, acest aspect nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 100 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese, însă, că aceasta privește doar dispozițiile art. 100 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...] e) nerespectarea regulilor privind depășirea;*”.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 100 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 53 din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 287 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98—102 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, reținând că textele de lege criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „*asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului*”.

14. De asemenea, prin Decizia nr. 280 din 18 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 1 aprilie 2010, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea a statuat că, în ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 53 din Constituție, se observă că textul constituțional se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, iar normele criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Pe de altă parte, alin. (1) al art. 53 prevede, între alte situații, că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor. Referitor la susținerea prin care autorul excepției contestă reglementarea cumulativă a mai multor sancțiuni pentru aceeași faptă, Curtea constată că, în cazul săvârșirii unor contravenții la regulile de circulație rutieră, reglementarea prin lege, pe lângă sancțiunea principală — amenda și a uneia sau mai multor sancțiuni

complementare, nu este de natură a încălca dispozițiile constituționale, aceste sancțiuni având drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. În ceea ce privește critica referitoare la modul de interpretare a normei ce face obiectul excepției de către agenții de circulație, aceasta nu intră în competența Curții

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

17. În fine, autorul excepției invocă și existența unei contradicții între dispozițiile art. 100 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Amatioae în Dosarul nr. 2.921/279/2013 al Judecătoria Bacău — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 100 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Bacău — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Toni Greblă — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petru Cornel Ciubotaru în Dosarul nr. 4.407/103/2012 al Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 817D/2013.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât forma și conținutul permisului de conducere se stabilesc — prin ordin al ministrului administrației și internelor — în conformitate cu reglementările europene, fără a aduce atingere libertății de conștiință. Mai arată că tehnologia de identificare prin radiofrecvență („RFID”) reprezintă o măsură de protecție avansată, cu rol de securitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.407/103/2012, **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile**

publice. Excepția a fost ridicată de Petru Cornel Ciubotaru cu ocazia soluționării unei acțiuni în contenciosul administrativ, având ca obiect eliberarea unui document care să ateste dreptul de a conduce în mod legal pe drumurile publice, altul decât permisul de conducere emis în baza Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 157/2012.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă libertatea conștiinței, întrucât nu prevăd criterii cu privire la forma și conținutul permisului de conducere care să asigure emiterea ordinului ministrului administrației și internelor într-un cadru strict stabilit, astfel încât acesta să nu încalce drepturile și libertățile persoanei prevăzute în Constituție și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că lipsa unor astfel de criterii — pe care legiuitorul, potrivit art. 13, art. 77 și art. 78 din Legea nr. 24/2000, era obligat să le reglementeze — echivalează cu imposibilitatea cenzurării dispozițiilor Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 157/2012, prin care a fost abrogat Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.455/2006. Arată, totodată, că Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 157/2012 redă integral condițiile prevăzute de Directiva nr. 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere. Mai susține că lipsa unor criterii/limite care să fie impuse de legiuitor prin dispozițiile de lege criticate a permis ministrului administrației și internelor să aplice incorect aceste reglementări, încălcând drepturi fundamentale prevăzute de Constituție și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 157/2012 a fost emis cu nerespectarea principiului proporționalității și fără a se organiza dezbateri publice cu privire la introducerea tehnologiei cunoscute sub denumirea „RFID”, care presupune utilizarea unui microcip de identificare a cărei arhitectură este de tip radiofrecvență, în condițiile în care dezbaterile publice erau necesare inclusiv pentru armonizarea legislativă, în special în ceea ce privește asigurarea respectării libertății de conștiință și a vieții private și protecția datelor cu caracter personal. În fine, autorul excepției critică faptul că dispozițiile art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și, implicit, Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 157/2012 nu recunosc nicio modalitate alternativă de eliberare a permisului de conducere care să nu utilizeze tehnologia „RFID”, lipsindu-l de o alegere liberă potrivit conștiinței și situației sale concrete.

6. **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 29 din Constituție.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale, deoarece nu îngrădesc libertatea conștiinței persoanei fizice care dorește să obțină un permis de conducere, libertate care se concretizează prin posibilitatea exprimării propriilor idei și concepții despre lumea înconjurătoare, a opiniilor și a opțiunilor, inclusiv a celor politice, fără niciun fel de constrângeri sau limitări. Așa cum reiese din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 157/2012 privind forma și conținutul permisului de conducere, acest act normativ

transpune prevederile Directivei nr. 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, reformată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006. Textul de lege criticat, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 20 septembrie 2006, are următorul cuprins: *„Forma și conținutul permisului de conducere se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 29 referitor la libertatea conștiinței, precum și a prevederilor art. 9 referitor la libertatea de gândire, de conștiință și de religie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 paragraful 2 referitor la libertatea de gândire, de conștiință și de religie din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul reglementării unor criterii referitoare la forma și conținutul permisului de conducere și a unei modalități alternative de eliberare a permisului de conducere care să nu utilizeze tehnologia de identificare prin frecvență radio. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Modificarea conținutului unei norme juridice este o prerogativă exclusivă a autorității legislative în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căroră *„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”*.

14. De altfel, în seria de elemente prevăzute de Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 157/2012 privind forma și conținutul permisului de conducere nu se regăsește niciun element legat de utilizarea tehnologiei de identificare prin frecvență radio.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petru Cornel Ciubotaru în Dosarul nr. 4.407/103/2012 al Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 163/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor

Având în vedere Referatul înregistrat cu nr. 1/1.195 din 5 iunie 2014,

în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 163/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 8 mai 2014, se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

Marius Alexandru Dunca

București, 5 iunie 2014.

Nr. 223.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

